Written by - முனவைர கோ.சுனில ஜோகி, உதவிப பேராசிரியர, குமரகுரு பன முகக கலை ,அறிவியல கல லூரி,கோவை -
Monday, 20 April 2020 08:15 - Last Updated Monday, 20 April 2020 08:21

கணுக காலின மறே கணெடயைில முதிர வின வலைப பரோ த தியக கால தோலில, புடதை திரந த நரம பில குருதி பரேுக, எக கி பரண மலே எதயைோ துழாவினாள 'சளெ ளி'. அவளின எழுபது வயதை எப பொழுதுமே மபு பதாக காட சிப படுத தும உடல திறம இன றும இவளுடன நீ ண டிருந தது. வயதின முதிர வினை அண டவிடாது மாயம சயெ யும அவளை கண டு வியக காதவர கள அவ வூரில யாருமில லை. இன னும சுருக கமடயைாத உள ளத தாலும, குழந தகைளுக கான கதைரே ந த நாட டு மருத துவத தாலும அவள அவ வூரில விசலமடைந து கொண டே இருந தாள. கைளால துழாவி துழாவித தடே அவளுக கு அது கிடதை தப பாடில லை.

சலித துக கொண டே அடுக களயைில இருக கும முக காலியை எடுத துவந து அதன மலே ஏறி தடேினாள. அதன மலே ஏறி எட டிப பார த தாள. பரணின பாதிவரை மட டுமே காட சிப பட, மலேும தொடர ந த முயற சியில கண விழிப படலம நோவுற அவளின தடேல தொடர ந தது. அவளின சவிகளோ கடும வயிற றுப பகோக கால அவதியுறும அவளின பதினோரு மாதப பயெர த தி 'மணியின' நலிவு ஓலத தை கூர மயைாக கடே டுக கொண டதே தன மனிதில நோவினசை சரே த துக கொண டிருந தாள. 'ஈரமாசியே! ஈரமாசியே!' என று தன குலத தயெ வத தின பயெரினை முனங கியப படியே அவளின தடேல தீ விரமாகத தொடர ந தது.

பரணின வலதுப புற மூலயைில அகப பட டது அந த அழக கறேிய வளெ ளதை துணிக கட டு. பலகயைவிட டு இறங காமலயேே வகேமாக, தன கண பார வயைோடு கநைோக கத தினகை கோர த து அக கட டை விரவைாகப பிரித தாள.

'நாசமாய பபோன கட டு'...

'இதை இப படி கட டியவள யார? '

'ஏய 'மாதி!'

சிறுகதை செம்பப்பு சக்கெ!

Written by - முனைவர்கோ.சுனில்ஜோகி, உதவிப்பேராசிரியர், குமரகுரு பன்முகக் கலை ,அறிவியல்கல்லூரி,கோவை -
Monday, 20 April 2020 08:15 - Last Updated Monday, 20 April 2020 08:21

'உனக்கு அறிவில்லையா? '

என்று திட்டியப்படியே அவளின் முயற்சி தொடர்ந்தது. அதே நேரத்தில் தொடரும் மணியின் அழகையொலியோ செள்ளியின் மனதிலுள்ள நம்பிக்கை கட்டினைச் சற்று விரைவாகவே அவிழ்த்துக் கொண்டிருந்தது. அழுக்கேறி இறுகிய அத்துணிக்கட்டினை ‘ஏ சவுன’ என்று வைதபடியே முழு பலத்துடன் அவிழ்த்தாள்.

பழமையூறி பிசிர் பிசிராக நைந்துப்பிரிந்த அத் துணிக்குள்ளிருந்த பொருட்களைத் தன் உள்ளங்கையில் கொட்டி ஆராய்ந்தாள். ஆழப் பெருமூச்சுடன் பலகையைவிட்டு இறங்கி விரைந்து வீட்டின் உள்ளறைக்கு ஓடினாள். இருள்சூழ்ந்த அந்த அறையில் விளக்கேற்றும் எண்ணம்கூட அவளுக்கு எழவில்லை; அதற்கு அவளுக்கு நேரமும் இல்லை. ஏதோ பழக்கத்தில் அவ்வறையின் சுவற்றில் குடைந்து அமைக்கப்பட்டுள்ள ‘கச்சு பள்ளியிலுள்ள’ (படகர்களின் வீட்டில் வெண்கலம் பொருட்களை வைக்கும் இடம்) மருந்தரைக்கும் ‘அரெகல்லினை’ எடுத்தாள். அதை தன் வலதுக்கரத்தில் ஏந்திக்கொண்டே கொல்லைக்கு ஓடினாள்.

தன் தலைமயிர்ப் பிசிர் தெரியாவண்ணம் கச்சிதமாக தலையில் கட்டிய வெண்ணிறத் துணியால் கட்டிய ‘மண்டெப் பட்டு’ (படகரின பெண்கள் தலையில் கட்டும் உடை) அவிழ்ந்ததைக்கூட அவள் உணராது இயங்கினாள். தலைப்பட்டில்லாத செள்ளியை இன்றுதான் முதல்முறையாகப் பார்க்கிறாள் மாதி.

மணியோ! அவளது இறுதி ஓலங்களைக் கண்ணீர் வற்றிப்போன தன் கண்களுக்குள் இறுக்கி மென்முனகலாக மாற்றிக் கொண்டிருந்தாள் அவளின் தந்தை 'மாதனின்' மடியில்.

வன்மையாய் முனகும் 'மாதனின்' கண்களில் பனிக்கும் கண்ணீர்துளி அவனின் ஒட்டிய தாடைவழி வகிடுகிழித்து வயிறுவரை இறங்கும் காட்சியைச் சுவரோடு நின்றுக்கொண்டிருந்த அண்டைவிட்டு 'மல்லனால்' சகிக்க முடியவில்லை.

'ஏய்! மாதா! ஒன்றும் ஆகாது; அழுதே...'

என்று பலமுறை ஆறுதல் சொல்லியும் அங்கு அழுகைக்கு அணையில்லை.

தன் பின்மண்டையைச் சுவற்றில் மோதி மோதி தன் வலியை வளர்த்துக்கொண்டிருந்த மாதனுக்கு மணியின் முனகல் உயிரின் அடியை உலுக்கிக் கொண்டிருந்தது.

மடியில் மடித்துப்போட்ட இரண்டு கனமான கம்பளிகளையும் தாண்டி தன் 'கச்சை' (ஆண்களின் கீழ் உடை) முழுவதையும் நனைத்த மணியின் பேதியின் நெடியுடன் மீளாத துக்கத்தின் நெடியும் சேர்ந்து வீசியது அவனுக்கு.

மூன்று பிள்ளைகளைக் காவு வாங்கி நான்காவதாய் பிறந்தவள் மணி. மாதனின் குலச்சடங்கான 'தெவ்வச் சடங்கில்' (அறுவடை திருநாள்) தன் மனைவி 'மல்லெ' சோற்றினை மடிப்பிச்சையாகப் பெற்று, முதல்முறையாக ஐந்து மாதம் கருநிலைத்து, கண்மணிப்போல பிறந்த இந்த மணி தந்த மகிழ்ச்சிஒளி அணையப்போவதை எண்ணியெண்ணி அரற்றி அழுத மாதன் சற்றே ஒருகணம் மணியை உற்றுப்பார்த்தான்.

2 / 5

சிறுகதை செம்பப்பு சக்கெ!
Written by - முனைவர்கோ.சுனில்ஜோகி, உதவிப்பேராசிரியர், குமரகுரு பன்முகக் கலை ,அறிவியல்கல்லூரி,கோவை -
Monday, 20 April 2020 08:15 - Last Updated Monday, 20 April 2020 08:21

மணியின் மெல்லிய முனகலும் நின்றுபோயிருந்தது.
'எவ்வே! பொம்மெ! பொம்மெ! '

என்று பதறி, மணியின் கழுத்தை உலுக்க சட்டென அகலத் திறந்த மணியின் கண்கள் பிறைநிலவாய் தேய்ந்து மூடி இறுகியது.
அந்தக் கடைசிப் பார்வையின் மொழி ஓராயிரம் வலிமிகு அம்புகளை மாதனின் உயிரில் தைத்தது.
'ஏய்! மல்லெ'
'ஏய்! மல்லெ '
'வந்திங்கு நம் மணியைப்பாரடி…'
என்று வலி கொண்ட பிடர் சிங்கமாய் கர்ஜித்தான்.
கிருத்துவ தயார் இல்லத்தில் மருந்து கொடுத்தும் கேட்காத நிலையில், மணி மீள்வது அரிது என்று மருத்துவர்கள் சென்ன கணத்தில் சிலையான மல்லெ இப்பொழுதும் அதுவாகவே தொடர்ந்தாள்.
மல்லனோ விரைந்துச்சென்று அவளின் தோள்களை உலுக்கியும் பயனில்லை. வெறித்த அவளின் பார்வையில் பலமுறை கண்ணீர் நிரம்பி வழிய சலனமற்றவளாகவே தொடர்கிறாள். அமர்ந்து நீட்டிய தன் கால்களைச் சற்று விரித்துக்கொண்டு சிகைவிரி கோலத்தில் அவள் பல பல வலிகளைப் பிரசவித்துக் கொண்டிருந்தாள்.
தன் மகனின் அலறல் கேட்ட கணத்தில், கண்களில் கண்ணீர் களமாட, ஓடிவந்த செள்ளி வேகமாக அரைகல்லில் வயிற்றுப்போக்கு மருந்தான 'செம்பப்பு சக்கெயை' (படகர் மரபு மருத்துவத்தில் வாயிற்றுப்போக்கு மருந்து) அரைத்தாள்.
பதற்றத்தில் இரண்டு மூன்று சொட்டுகள் தண்ணீர் மிகுந்துபோக, அதை களிம்புநிலைக்கு மாற்ற வேகமாக அரைத்தாள்.
'ஏய் ஈரமாசியே! இது என்ன சோதனை
கையில் ஐந்து வசம்பு மணியைக் கட்டினேன்..
அவள் பிறந்து நாற்பதாவது நாளில் வயிற்றுப் பூச்சியை முறித்து எதிர்ப்புச் சக்தியைக் பெருக்க 'அரெமத்து' எனும் மரபு மருத்துவத்தை செய்தேன்…
'முறையா எல்லாம் செய்தேனே…
ஏன் இந்தச் சோதனை? '

3 / 5

Written by - முனைவர ் கோ.சுனில ் ஜோகி, உதவிப ் பேராசிரியர ் , குமரகுரு பன ் முகக ் கலை ,அறிவியல ் கல ் லூரி,கோவை -

Monday, 20 April 2020 08:15 - Last Updated Monday, 20 April 2020 08:21

என ் று அவள ் புலம ் பிக ் கொண ் டே அரகை ் க களிம ் பாகியது சமெ ் பப ் பு சக ் கி. அதை தனது வலது ஆட ் காட ் டி விரலில ் அக ் களிம ் பினை எடுத ் து வெண ் கலக ் கோப ் பையில ் சேகரித ் தாள ் .

சாணமிட ் டு மெழுகிய தரையை தன ் இடதுகையால ் பொத ் தி முனகலுடன ் எழுந ் து சென ் றாள ் . மாதன ் மடியில ் கிடந ் த மணியை தன ் மார ் புடன ் ஆர அணைத ் தெடுத ் து சம ் மணமிட ் டு அமர ் ந ் தாள ் .

குழந ் தையை தன ் மடியிலிருத ் தினால ் . தன ் கைவிரலால ் இராகிக ் களியின ் நிறத ் தில ் கட ் டிவிட ் ட மணியின ் வாயை விலக ் கி, தன ் வலது கையின ் ஆட ் காட ் டி விரலால ் சமெ ் பப ் பு சக ் கையின ் களிம ் பினை அளித ் தாள ் .

'எவ ் வே! ஈரமாசியே! எல ் லாம ் உன ் கையில ் ...'

என ் று தன ் இடது கையை மேலே நோக ் கி தூ க ் கி தூ க ் கிக ் காட ் டியப ் படியே ஊட ் டினாள ் .

ஏகதேசமாக பத ் தாவது ஊட ் டலில ் கொடுத ் த மருந ் து மணியின ் வாயின ் வலது பக ் கவாட ் டில ் வழிந ் தது.

'அவ ் வே! அவ ் வே! ஈரமாசியே!' என ் று கதறினாள ் ....

மணியின ் வாயினை உலுக ் கினாள ் . அவளதை ் தன ் தோளில ் போட ் டுத ் தூ க ் கி முதுகதை ் தடவினாள ் , தட ் டினாள ் ; இறுதியாக சொ ் ளியும ் மல ் லியைப ் போலவே சிலையானாள ் .

அவளின ் ஒட ் டியக ் கன ் னத ் தில ் கண ் ணீ ர ் வழிந ் தது. அதை துடைக ் கக ் கூ ட உணர ் வின ் றி சுவற ் றில ் சாய ் ந ் த சொ ் ளியையும ் மல ் லன ் ஓடிச ் சென ் று தோளினை உலுக ் கினான ் . சிலையினை தொடர ் ந ் தது அவனது இரண ் டாவது முயற ் சியும ் .

தன ் இரு கரங ் களையும ் தலையில ் வைத ் து, தேம ் பி தேம ் பி அழும ் மாதனுக ் கு ஆறுதல ் சொல ் ல என ் ன உள ் ளது... என ் று நினைத ் து நினைத ் துப ் பெருகிய மல ் லனின ் கண ் ணீ ர ் அவனையும ் சிலையாகவே மாற ் றியிருந ் தது.

அவ ் வீ டு முழுவதும ் ஒரே நிசப ் தம ் . ஆதிக ் குருதியின ் நிணம ் நாற சுவரோடு சாய ் ந ் தவர ் களைச ் சுவராகவே மாற ் றியிருந ் தாள ் மணி.

தன ் வலக ் கரத ் தின ் மணிக ் கட ் டால ் கண ் களை அழுத ் தி துடைத ் து கொண ் டே சொ ் ளியை வெறித ் து பார ் த ் தான ் மாதன ் . அவனின ் இறுதி நம ் பிக ் கையும ் பொய ் த ் தது.

அவன ் நெடுநேரம ் அமர ் ந ் திருந ் ததால ் பிடித ் திருந ் த தன ் கால ் தசைகளைத ் தளர ் த ் தி, சுவற ் றினைப ் பொத ் தி எழுந ் தான ் . மணியின ் மலம ் வரைந ் த தன ் அவிழ ் ந ் த கச ் சையை வெறுமனே அனிச ் சையாய ் சுற ் றிக ் கட ் டினான ் .

சிலையான சொ ் ளிக ் கு அருகில ் சென ் று முட ் டியிட ் டு அமர ் ந ் தான ் . தன ் தடித ் த கரங ் களால ் மணியின ் கன ் னங ் களைப ் பிடித ் து அழுத ் தித ் தடவினான ் .

'ஏ முத ் து! ஏ முத ் து! '

சிறுகதை செம்பப்பு சக்கெ!

Written by - முனைவர்கோ.சுனில்ஜோகி, உதவிப்பேராசிரியர், குமரகுரு பன்முகக் கலை ,அறிவியல்கல்லூரி,கோவை -
Monday, 20 April 2020 08:15 - Last Updated Monday, 20 April 2020 08:21

என்று விளித்தவாறே சம்மணமிட்டு அவளை தன் மடியில் கிடத்தினான்.

'ஏய் பொம்மெ!

கண்ணைத் திறந்து பாரடி ...'

என்று குழைந்து முனங்கினான்.

தளாத வருத்தம் தோய்ந்தது. தரையில் கோப்பையில் வைக்கப்பட்டிருந்த செம்பப்பு சக்கெயின் களிம்பினைத் தன் நடுங்கும் வலதுகரத்தின் ஆட்காட்டி விரலால் எடுத்தான்.

கார்முகிலென மாறிப்போன மணியின் உதட்டினை விலக்கி வலிந்து ஊட்டினான்.

குமுறும் நெஞ்சத்தில் குழையும் அன்பு மேலும் மேலும் அழுத்த, உயிர்விடும் ஓவமூச்சில் வான்நிலவும் அழுதது. இப்படியே வைகறைவரை நீண்டது தந்தையின் இந்த மானசீகத் தாலாட்டு.

மீளாத துக்கம் மாதனின் கண்களை இருட்ட, அடர்ந்து இருண்ட உலகில் உலவிய மாதனை ஏதே ஒரு ஸ்பரிசம் தீண்டியது.

சுடும் பாதையில் கிடைத்த நிழலாய் அது அவனது சுயத்தில் எள்ளளவு சுகம் கூட்ட, அவனின் சிந்தனையில் மீண்டும் மணி உதித்தாள்.

தீடீரென்று பதறி கண்களைத் திறந்துப் பார்த்தான்.

மணியின் கைகள் அவனது கண்ணத்தில் புது ஜென்மத்தை வரைந்துக் கொண்டிருந்தது.

மணியின் அகலத்திறந்தக் கண்கள் அவனிடம் மீண்டும் அதே கேள்வியைத் தொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. ஆதவனும் உதிக்க அவ்வறை முழுவதும் செம்பப்பு சக்கெயின் மணம் நிறைந்திருந்தது.

மின்னஞ்சல்- suniljogheema@gmail.com

5 / 5